

متن پرسش

با سلام و عرض تشکر از حضور گرم شما و بابت زحماتی که در پاسخگویی به شبهات و سوالات ما تقبل نموده اید. جناب استاد من گاهی نمازم رو با تمام قلب میخونم ولی گاهی نمی دونم برای کی و برای چی نماز میخونم ولی به امید اینکه اون حالت برطرف بشه باز میخونمش. یه سوالی که برام هست این هست که مقصود از خوندن نماز اگر کرنش و توجه به درگاه خدای بزرگ هست خب مگر با توجه و حضور در لحظه و رعایت مسئولیت در قبال دیگران و... نمیشه این کار رو ادا کرد، و اینکه واقعا ایرانیها قبل از اسلام مگر چیزی جایگزین نماز نداشتن خب آنها هم خدا پرست بودند. چرا باید حتما نماز خونند؟ گاهی وقت واقعا خسته ام و نمی فهمم چی میخونم فقط بخاطر ناچار بودن میخونمش. ممنون از لطفتون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در موضوع نفس، مباحث بسیار ارزشمندی شده است تا انسان به بهترین نحوه از نمازگزاری نائل شود. مثل کتاب «آداب الصلوة» که حضرت امام تألیف نمودند. بحث، در بهترین نحوه حضور در محضر حضرت حق است که در آخرالزمان بهترین حضور، حضور محمدی «صلوات الله علیه وآله» می باشد و نماز، حضور در محضر حق است با افقی که حضرت محمد «صلوات الله علیه وآله» به نور الهی به میان آورده اند. آری! بالاخره قبض و بسط در صحنه است. «آن قدر ای دل که توانی بکوش / گرچه بهشتش نه به کوشش دهند». موفق باشید